

International Federation
of Red Cross and Red Crescent Societies

STRATEGIA 2020

... ocalać życie ludzi, zmieniać ich sposób myślenia...

TREŚĆ

Przewodnik po Strategii 2020

Nasze Podstawowe Zasady i Wartości

Rozdział 1: KIM JESTEŚMY

- √ *Nasze miejsce w świecie*
- √ *W kierunku 2020: robić więcej, robić lepiej, docierać dalej*
- √ *Rzucamy nowe spojrzenie na zmieniający się świat*

Rozdział 2: CO ROBIMY

Nowe wartości Strategii 2020

Cel strategiczny 1: ratowanie życia ludzi, ochrona źródeł utrzymania oraz usprawnienie reagowania na skutki klęsk i kryzysów

Cel strategiczny 2: zapewnienie zdrowego i bezpiecznego życia

Cel strategiczny 3: promowanie integracji społecznej oraz kultury pokoju i niestosowania przemocy

Rozdział 3: JAK PRACUJEMY

Działanie wdrażające 1: budowanie silnych Stowarzyszeń Krajowych Czerwonego Krzyża i Czerwonego Półksiężyca

Działanie wdrażające 2: kontynuacja dyplomacji humanitarnej jako środka zapobiegającego i redukującego ludzkie nieszczęścia w globalnej rzeczywistości

Działanie wdrażające 3: skuteczne funkcjonowanie Międzynarodowej Federacji

Przewodnik po Strategii 2020

Dokument został przygotowany przez Międzynarodową Federację Czerwonego Krzyża i Czerwonego Półksiężycy, aby uczynić krok do przodu w rozwiązywaniu głównych wyzwań, czekających ludzkość w następnym dziesięcioleciu.

Nowa strategia umacnia dotychczasową politykę oraz aktualizuje ramowe pojęcia w celu wskazania Stowarzyszeniom Krajowym Czerwonego Krzyża i Czerwonego Półksiężycy możliwości formułowania ich własnych misji oraz polityki strategicznej dostosowanej do specyficznych potrzeb i problemów każdego stowarzyszenia. Strategia dostarcza również wskazówek dla Sekretariatu ustanawiających priorytety przy wsparciu udzielanym Stowarzyszeniom Krajowym. Jest to również podstawa dla aktualizacji, harmonizacji i rozwoju nowych narzędzi implementacyjnych oraz ramowych podstaw współpracy.

Strategia 2020 opiera się na postępie osiągniętym w ramach Strategii 2010 i bazuje na postanowieniach Statutu Międzynarodowej Federacji oraz na polityce działania uchwalonej przez Zgromadzenie Ogólne. Strategia kieruje się w swym meritum statutami oraz dokumentami strategicznymi Międzynarodowego Ruchu Czerwonego Krzyża i Czerwonego Półksiężycy, a jej treść ewoluowała w trakcie długotrwałych konsultacji w ramach Ruchu oraz przy udziale instytucji zewnętrznych.

Elementy Strategii 2020 zarysowane zostały w trzech rozdziałach przedstawionych poniżej:

Rozdział 1 przedstawia **kim jesteśmy** oraz podkreśla mandat Międzynarodowej Federacji; opisuje doświadczenia i wnioski pochodzące ze Strategii 2010 czerpiąc z nich wiedzę dla działań strategicznych na obecną dekadę, przewiduje trendy globalne i przedstawia naszą wizję.

Rozdział 2 mówi o tym, **co robimy**, aby pomóc potrzebującym i rozwiązywać przyczyny ich problemów, ma to nastąpić poprzez rozwój trzech celów strategicznych

Rozdział 3 opisuje **jak pracujemy**, aby wdrażać strategię poprzez trzy działania wdrażające, z których każde jest związane z konkretnym oddziaływaniem.

Strategia 2020 stanowi podstawę dla planów strategicznych poszczególnych Stowarzyszeń Krajowych. Jest ona dynamicznym procesem, który odpowiada na zmieniające się okoliczności. Strategia motywuje naszych członków, wolontariuszy, pracowników i sympatyków do kreatywnego i innowacyjnego zaangażowania w jej praktyczną realizację, co stanowić będzie ważny wkład w zmiany, jakich pragniemy dokonać. Aby wesprzeć systematyczne zrozumienie nowej Strategii i wdrażanie jej w Stowarzyszeniach Krajowych, Międzynarodowa Federacja będzie co dwa lata na Zgromadzeniu Ogólnym przedstawiać raport dotyczący postępów w jej implementacji. Przegląd cząstkowy przeprowadzony zostanie w 2015, a końcowy w 2019.

Nasze Podstawowe Zasady

Humanitaryzm. Międzynarodowy Ruch Czerwonego Krzyża i Czerwonego Półksiężyca zrodzony z troski o niesienie pomocy rannym na polu bitwy bez czynienia jakiegokolwiek między nimi różnicy, podejmuje zarówno na płaszczyźnie międzynarodowej, jak i krajowej wysiłki w kierunku zapobiegania we wszelkich okolicznościach cierpieniom ludzkim i ich łagodzenia. Zmierza do ochrony życia i zdrowia oraz zapewnienia poszanowania osobowości człowieka. Przyczynia się do wzajemnego zrozumienia, przyjaźni i współpracy oraz do trwałego pokoju między wszystkimi narodami.

Bezstronność. Ruch nie czyni żadnej różnicy ze względu na narodowość, rasę, wyznanie, pozycję społeczną lub przekonania polityczne. Zajmuje się wyłącznie niesieniem pomocy cierpiącym, kierując się ich potrzebami i udzielając pierwszeństwa w najbardziej nagłych przypadkach.

Neutralność. W celu zachowania powszechnego zaufania Ruch powstrzymuje się od uczestnictwa w działaniach zbrojnych oraz - w każdym czasie - w sporach natury politycznej, rasowej, religijnej lub ideologicznej.

Niezależność. Ruch jest niezależny. Stowarzyszenia Krajowe służąc pomocą władzom publicznym w ich działalności humanitarnej i podlegając prawu obowiązującemu w ich państwach, powinny zawsze korzystać z samodzielności pozwalającej im na działania w każdym czasie, zgodnie z zasadami Ruchu.

Dobrowolność. Ruch niesie pomoc dobrowolnie, nie kierując się chęcią osiągnięcia jakiegokolwiek korzyści.

Jedność. W każdym kraju działa tylko jedno stowarzyszenie Czerwonego Krzyża albo Czerwonego Półksiężyca. Powinno ono być otwarte dla wszystkich i obejmować swą humanitarną działalnością obszar całego kraju.

Powszechność. Międzynarodowy Ruch Czerwonego Krzyża i Czerwonego Półksiężyca, w którym wszystkie stowarzyszenia mają równe prawa i obowiązek niesienia sobie nawzajem pomocy, obejmuje swoją działalnością cały świat.

Nasze podstawowe zasady wspieramy w codziennej pracy **wspólnymi wartościami:**

Ludzie: rozwijamy zdolności ludzi i społeczności do wspólnej pracy, by znaleźć zrównoważone rozwiązania dla ich najpilniejszych potrzeb;

Integralność: pracujemy zgodnie ze swoimi podstawowymi zasadami w otwarty, przejrzysty i odpowiedzialny sposób;

Partnerstwo: jako komponenty Międzynarodowego Ruchu, kierujące się jego statutami, współpracujemy z rządem i z innymi organizacjami, które podzielają nasze zasady, przy poszanowaniu naszych symboli, niezależności, bezstronności i neutralności;

Różnorodność: szanujemy różnorodność społeczności, z którymi pracujemy, naszych wolontariuszy, członków i personelu, w oparciu o zasadę nie-dyskryminacji, jedności i powszechności;

Przywództwo: pokazujemy przywództwo, dążąc w naszej pracy do perfekcji oraz przyciągania uwagi na potrzeby społeczności i naszych czynników;

Nowoczesność: czerpiemy natchnienie z naszej wspólnej historii i tradycji, ale jesteśmy również zobowiązani do tworzenia nowatorskich, trwałych rozwiązań problemów zagrażających ludzkiemu bytowi i godności w zmieniającym się świecie.

Rozdział 1: KIM JESTEŚMY

Nasze miejsce w świecie

Czerwony Krzyż i Czerwony Półksiężyc są obecne na całym świecie nie tylko fizycznie: w miastach, wioskach i w naszym najbliższym otoczeniu, lecz także w ludzkich sercach i umysłach. Jesteśmy powszechnie postrzegani jako „dobro publiczne” – dostępne dla każdego i w każdym miejscu w celu zapobiegania i redukcji ludzkiego cierpienia. Wszystko, co robimy i mówimy, wypływa z naszych **Podstawowych Zasad**: *humanitaryzmu, bezstronności, neutralności, niezależności, dobrowolności, jedności i powszechności*. Zasady te podparte są wspólnymi wartościami dotyczącymi *integralności, partnerstwa, różnorodności, przywództwa i nowoczesności*, determinującymi sposób naszej pracy.

Znaki **czerwonego krzyża, czerwonego półksiężyca i czerwonego kryształu** są powszechnie uznawanymi i prawnie chronionymi symbolami naszej obecności. Naszą pracę wykonuje sieć dziesiątek milionów **wolontariuszy i członków**. Są oni zorganizowani w **Krajowe Stowarzyszenia Czerwonego Krzyża i Czerwonego Półksiężyca**, którym prawodawstwo poszczególnych państw przyznaje szczególny status, by jako partnerzy władz publicznych, mogły **na zasadzie pomocniczości** wspomagać je działalnością humanitarną.

Stowarzyszenia krajowe w skali światowej zrzeszone są w **Międzynarodową Federację Stowarzyszeń Czerwonego Krzyża i Czerwonego Półksiężyca**. Celem Federacji jest reprezentacja wspólnych ideałów i wysiłków stowarzyszeń, w przeświadczeniu, iż dzięki koncentracji sił w świecie, którego wszystkie części są współzależne, szanse na poprawę warunków życia ludzi potrzebujących pomocy znacznie wzrosną. Międzynarodowa Federacja, z siedzibą główną w Genewie opiera się na zasadach naszej *Konstytucji* i jest zarządzana przez *Zgromadzenie Ogólne* wszystkich stowarzyszeń krajowych, które decyduje o naszej polityce działania i zasadach oraz obowiązkach wynikających z członkostwa. Zbiera się ono co dwa lata, wybierając prezydenta oraz *Radę Zarządzającą*, która nadzoruje pracę odbywającą się między spotkaniami Zgromadzenia Ogólnego.

Międzynarodowa Federacja jest częścią **Międzynarodowego Ruchu Czerwonego Krzyża i Czerwonego Półksiężycy**, do którego należy również **Międzynarodowy Komitet Czerwonego Krzyża (MKCK)**. **Statuty i Strategia Ruchu** definiują szczególne role komponentów, umacniają współpracę i spójność pomiędzy nimi, uwydatniają ich wspólną tożsamość, podnoszą łączną efektywność i wydajność w służbie ludzkości. Co dwa lata, *Rada Delegatów* gromadzi wszystkich członków Ruchu, aby ustalić wspólną politykę i działania. *Międzynarodowa Konferencja Czerwonego Krzyża i Czerwonego Półksiężycy* odbywająca się co cztery lata gromadzi wszystkie komponenty Ruchu oraz kraje, będące sygnatariuszami Konwencji Genewskich w celu wypracowywania uchwał dotyczących podstawowych zagadnień humanitarnych.

W kierunku 2020: robić więcej, robić lepiej, docierać dalej

Strategia 2010 przedstawiała Międzynarodowej Federacji wskazówki na nowe Milenium. Skoncentrowała się na misji „ulepszać życie potrzebujących przez mobilizowanie siły ludzkości” i skupiała na czterech najważniejszych obszarach: promocji Podstawowych Zasad Ruchu i jego głównych wartości; reagowaniu na katastrofy, przygotowaniu do katastrof; zdrowiu i opiece społecznej. Efektem przeprowadzonego w 2005 r., w połowie trwania Strategii, przeglądu było powstanie szczegółowego przewodnika wskazującego sposoby stworzenia silniejszej „*Federacji Przyszłości*”. Przewodnik zawierał skonkretyzowaną *Globalną Agendę* oraz *Zarys Działania*, mający zreformować możliwości organizacyjne i wydajność Ruchu. Naszą strategię na 2020 opracowaliśmy, opierając się na osiągnięciach ubiegłego dziesięciolecia. Zmodernizowaliśmy naszą organizację, poszerzyliśmy zakres uczestnictwa, rozwinęliśmy sieć wolontariatu, zwiększyliśmy przejrzystość finansową i rozbudowaliśmy relacje partnerskie. Wykazaliśmy, że różnorodność Międzynarodowej Federacji ma wielkie znaczenie praktyczne dla docierania do jak największej liczby ludzi z jak najszerszym zakresem świadczeń. Obejmowały one pomoc humanitarną oraz ochronę podczas kryzysów i katastrof. Działamy również aktywnie przy zapewnianiu wsparcia społecznego i umożliwianiu społecznościom osiągnięcia lepszego zdrowia i zmniejszenia podatności na skutki sytuacji kryzysowych. Krótko mówiąc, wykazaliśmy nasze zalety w podejmowaniu bezpośrednich działań wolontarystycznych na poziomie społeczności, na wiele różnych sposobów, jednocześnie dając wyraz obawom i interesom potrzebujących, na kluczowych forach decyzyjnych.

Jednocześnie dostrześliśmy potrzebę rozwoju w kilku dziedzinach. Dlatego też przechodząc ze *Strategii 2010 do Strategii 2020*, postanawiamy zrobić więcej i lepiej poprzez:

- ⇒ zapewnienie ogólnej, uproszczonej strategii kierującej pracą Międzynarodowej Federacji, w tym działań krajowych i międzynarodowych wszystkich stowarzyszeń krajowych;
- ⇒ większą konkretyzację pomocniczej roli stowarzyszeń krajowych wraz z ich zrównoważonym rozwojem jako niezależnych jednostek posiadających dobre zasoby, dobrze kierowanych i zarządzanych, z silną i różnorodną bazą członków, wolontariuszy i innych zwolenników;
- ⇒ zwiększenie uwagi na nasze działania rozwojowe, idące w parze z dobrze rozwiniętymi już działaniami pomocowymi w sytuacjach katastrof;
- ⇒ lepsze sposoby wspólnej pracy tak, aby nasze możliwości wykorzystywane były w najbardziej efektywny sposób, aby rozwijać usługi na rzecz najbardziej potrzebujących osób, by towarzyszyła temu większa otwartość i elastyczność w partnerstwie i współpracy z organizacjami działającymi poza Ruchem;
- ⇒ głośne i otwarte mówienie o potrzebujących i ludziach w trudnych sytuacjach przy jednoczesnym stosowaniu się do naszych Podstawowych Zasad;

- ⇒ zharmonizowany w całej Federacji system planowania, zarządzania wynikami funduszami;
- ⇒ funkcjonujący w całej Federacji system kierowniczy, zapewniający pełniejszy nadzór i ciągłe wsparcie stowarzyszeń krajowych w zgodzie z Konstytucją Ruchu;
- ⇒ właściwych rozmiarów, lepiej dostosowany i dobrze zarządzany Sekretariat, który wypełnia swoje podstawowe funkcje wspierające bezstronnie, profesjonalnie i odpowiedzialnie będąc bliżej stowarzyszeń krajowych.

Rzucamy nowe spojrzenie na zmieniający się świat

Idąc w kierunku „*robić więcej*” i „*lepiej*”, musimy też *zróznicować naszą pracę tak, by dostosowywać się do wyzwań i możliwości, jakie stawia nam szybko zmieniający się świat. Ostatnie dziesięciolecie przyniosły nadzieję. Nastąpił rozwój norm demokratycznych, a w jego następstwie podwyższenie poziomu stanu zdrowia i edukacji, ludzka pomysłowość zrodziła postęp w nauce i technologii. Rezultatem jest większa kreatywność, produktywne przedsięwzięcia i szersza świadomość społeczna, które pomogły milionom osób wyjść z biedy. Jednak zaobserwowane zmiany mają nierówny charakter, szczególnie w kontekście regionalnym, a przewidywane trendy globalne grożą zawróceniem tak ciężko wywalczonego postępu.*

Globalizacja czyli zwiększone łączenie się i współzależność zadomowią się w naszym życiu na dobre. Jednak nie wszyscy mają równy udział w korzyściach z niej płynących. Szok związany z kryzysem finansowym i ekonomicznym ma głębokie, długoterminowe konsekwencje, które pogłębiają niezadowolenie zrodzone w wyniku rosnących nierówności. Sytuację tę potęgują rosnące szkody i dyskryminacja spowodowane wzajemnym oddziaływaniem na siebie zmieniających się wzorców demograficznych, w tym głównie poprzez rosnący odsetek osób starszych oraz nieplanowaną urbanizację. Inne powiązane czynniki to - wysoki poziom przemocy, „głównie wśród ludzi młodych, wymuszona migracja, występowanie chorób zakaźnych tak często jak zwykłych infekcji, degradacja środowiska, niepewność dostępu do jedzenia, wody i zasobów naturalnych. Tymczasem, powiększająca się liczba katastrof i ich szerszy rozmiar wyrządzają coraz większe szkody, straty i przemieszczenia. Nad wszystkim ciąży groźba zmian klimatycznych, które mogą radykalnie wpłynąć na nasz sposób życia i sprawić, że inaczej spojrzemy na uzyskiwanie wzrostu gospodarczego i podział jego owoców. Prawdopodobnie trendy te zwiększą skalę potrzeb poprzez tworzenie nowych wzorców marginalizacji, ubożenia i braku bezpieczeństwa.

Tak złożone i współzależne wyzwania wymagają zmiany sposobu myślenia i postawy, aby wpływać na styl naszego życia oraz zmieniać sposób odnoszenia się do siebie i planety którą zamieszkujemy. Składają się na to możliwości, które otworzyła historyczna zmiana porządku międzynarodowego w kierunku bardziej wielobiegunowej konfiguracji narodów i międzynarodowych sieci organizacji pozarządowych. Dla Międzynarodowej Federacji oznacza to dalsze zmiany powstałe wraz ze zmieniającą się społecznością i jej potrzebami oraz nowymi wzorcami woluntaryzmu. Będziemy kreować nowe kompetencje, promować innowacje w mobilizacji społeczeństwa oraz wykorzystywać nową wiedzę i postępy w komunikacji i technologii. Umożliwi nam to działanie na o wiele większą skalę konieczne dla zaspokojenia potrzeb i poprawienia trudnej sytuacji, które powinniśmy rozwiązywać zważywszy na uniwersalny charakter naszej organizacji, jej zasięg i potencjał.

Wizja Międzynarodowej Federacji jest stosowna do tego założenia i kieruje strategicznymi wytycznymi stowarzyszeń krajowych i Sekretariatu.

Wizja Międzynarodowej Federacji

Zawsze inspirować, ułatwiać, upowszechniać i promować wszystkie rodzaje działań humanitarnych prowadzonych przez stowarzyszenia krajowe w celu zapobiegania ludzkiemu cierpieniu i łagodzenia go, a przez to – podtrzymywania i wzmacniania ludzkiej godności i pokoju w świecie.

Artykuł 4 (Misja) , Konstytucja Międzynarodowej Federacji (2007)

Rozdział 2: CO ROBIMY

Będziemy wzmacniać zainicjowane wytyczne oraz korzyści osiągnięte w ramach Strategii 2010 poprzez skupienie się na trzech wzajemnie wzmacniających się celach strategicznych na przyszłą dekadę. Pierwszy cel strategiczny uznaje naszą dobrze znaną rolę oraz ponawia zobowiązanie do utrzymywania czołowej roli w zakresie działalności humanitarnej. Cele drugi i trzeci, bazują na ugruntowanych, mocnych stronach świadczonych usług oraz postanowieniu, aby robić więcej w celu promowania rozwoju ludzkiego poprzez zapobieganie i ograniczanie przyczyn podatności na ubóstwo czy wykluczenie społeczne.

Nasza praca inspirowana jest ideałami humanitaryzmu wyrażonymi w naszych zasadach podstawowych oraz wyznawanych wartościach, ale również poprzez zaawansowany rozwój. Rozwój oznacza dla nas możliwość użycia pełnego potencjału przez każdego człowieka, prowadzenia wydajnego i kreatywnego życia, nacechowanego szacunkiem dla indywidualnych potrzeb i wyborów. Rozwój to również wypełnianie ciężących na każdym obowiązków oraz świadomość posiadanych praw. Uzyskanie takiego stanu wymaga zmiany nastawienia do sposobu przeżywania naszego życia. Wymaga to również stworzenia odpowiedniej struktury socjalnej i instytucjonalnej. Oczywiście jest iż rozwój osiągnięty może być jedynie poprzez odpowiedzialne używanie środków po to by obecne potrzeby mogły być realizowane bez narażania zasobów przygotowanych na radzenie sobie z problemami przez przyszłe generacje.

Cele Strategiczne 2020

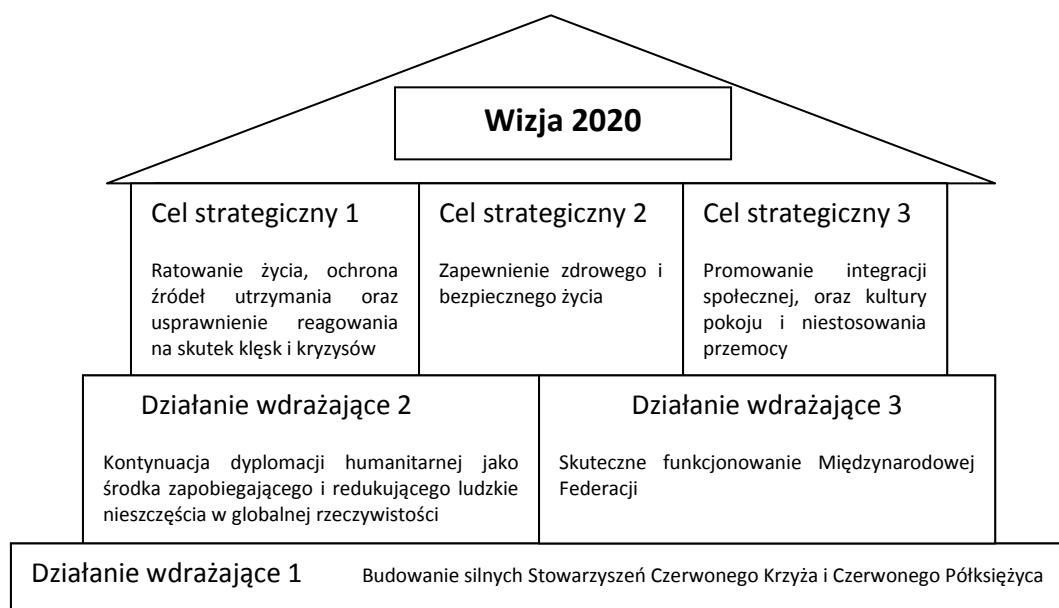
- 1. ratowanie życia ludzi, ochrona źródeł utrzymania oraz usprawnienie reagowania na skutki klęsk i kryzysów**
- 2. zapewnienie zdrowego i bezpiecznego życia**
- 3. promowanie integracji społecznej oraz kultury pokoju i niestosowania przemocy**

Korzyści płynące ze Strategii 2020

Kierowana podstawowymi prawami i wolnościami, które przysługują wszystkim ludziom oraz po zapoznaniu z lokalnymi kontekstami zróżnicowanych społeczności, w których pracujemy, Strategia 2020 jest zaprojektowana tak, aby przynieść korzyść potrzebującym oraz wszystkim którzy razem z nami chcą budować bardziej ludzki, godny i pokojowy świat:

- ✓ Stowarzyszenia Krajowe Czerwonego Krzyża i Czerwonego Półksiężyca będą mogły robić więcej i działać lepiej w pracy ze szczególnie potrzebującymi ludźmi w sposób, który jest istotny i możliwy do zastosowania w ramach potrzeb lokalnych. Będą one miały silniejszy potencjał i bardziej zrównoważony dopływ środków. Członkowie, wolontariusze i inni zwolennicy stowarzyszeń w miarę rozwoju motywacji, organizacji i okazywanego im wsparcia staną się bardziej aktywnymi ich uczestnikami. Będą efektywniejszymi pomocnikami władz krajowych i bardziej pewnymi partnerami innych organizacji humanitarnych i rozwojowych.

- ✓ Stowarzyszenia krajowe CK i CP współpracując ze sobą oraz przy wsparciu Sekretariatu, będą bardziej spójne, przestrzegając jednocześnie swojej wewnętrznej różnorodności. Będziemy efektywniejsi w rozwijaniu wspólnego potencjału, aby pomagać zawsze i wszędzie tam, gdzie jest to najbardziej potrzebne. Będziemy bardziej efektywni w roboczych ustaleniach i bardziej przekonujący we wspieraniu praw i potrzeb potrzebujących.
- ✓ Międzynarodowy Ruch Czerwonego Krzyża i Czerwonego Półksiężyca zyska dzięki silniejszym partnerom stowarzyszeń krajowych i skuteczniejszemu Sekretariatowi Federacji, który wraz z Międzynarodowym Komitetem Czerwonego Krzyża promuje i wprowadza w życie Zasady Podstawowe oraz wartości, które stanowią naszą wspólną podstawę.

Cel strategiczny 1: Ratowanie życia, ochrona źródeł utrzymania oraz usprawnienie reagowania na skutki klęsk i kryzysów.

Klęska to poważne zakłócenie funkcjonowania społeczności, powodujące na tyle rozległe straty, iż przekraczają one możliwości poradzenia sobie z nimi przy użyciu środków własnych tejże społeczności. Podczas klęsk spowodowanych przez naturę lub człowieka i *kryzysów*, wynikających z konfliktów zbrojnych, nakazem chwili jest ratowanie życia ludzkiego, zmniejszanie cierpienia, zniszczeń i strat, a także ochrona, i wsparcie tych, którzy przeżyli. Klęska lub kryzys mogą pojawić się jako nagłe zdarzenie lub być efektem dłuższego procesu. W obu tych przypadkach naszym podstawowym obowiązkiem jest dobre przygotowanie do udzielania pomocy, przy użyciu wszystkich dostępnych środków, mając na uwadze różne potrzeby mężczyzn, kobiet i dzieci, gdziekolwiek i kiedykolwiek jest to potrzebne.

Przygotowanie i reagowanie na klęski i kryzysy

Pomoc humanitarna oraz ochrona, zapewniane po wystąpieniu klęski bądź kryzysu, muszą być dostosowane do wymogów sytuacji, identyfikowanych w drodze konkretnej, ujętej w ścisłe ramy czasowe, oceny. Jakakolwiek asysta musi brać pod uwagę płeć, wiek oraz inne społeczno-ekonomiczne uwarunkowania jak również być proporcjonalna do skali wydarzenia. Skierowana musi być w pierwszej kolejności do najbardziej potrzebujących osób i dostarczana w sposób umożliwiający poszanowanie ich godności.

Bycie integralną częścią lokalnych społeczności pozwala nam rozumieć ich potrzeby, słabości i możliwości. Systematyczne zarządzanie w sytuacji klęski i kryzysu zaczyna się od gotowości do niezwłocznego działania przez przeszkolonych i zorganizowanych wolontariuszy. Dotyczy również utrzymywania zapasów najbardziej potrzebnych zasobów oraz zapewniania skutecznej logistyki i komunikacji. Zasadnicze znaczenie dla ratowania życia ludzkiego, ochrony dobytku i źródeł utrzymania mają systemy wczesnego ostrzegania. Ponadto, nasze reagowanie na klęski i kryzysy uwzględnia pomoc medyczną, żywność, wodę i zaopatrzenie w punkty sanitarne. Pomagamy w przywracaniu kontaktów rodzinnych wszędzie tam, gdzie zostały one zerwane. Koordynujemy również organizację awaryjnego schronienia, jako części podziału pracy uzgodnionej w ramach systemu pomocy humanitarnej.

Stosowne prawa są niezbędne, aby zagwarantować szybkość i skuteczność pomocy humanitarnej. Dlatego też, podkreślamy wagę krajowego przygotowania prawnego oraz międzynarodowej współpracy prawnej poprzez rozwijanie i promowanie praw dotyczących klęsk i katastrof. Mają one na celu redukcję barier operacyjnych i wzmocnienie roli społeczności tak, aby działania pomocowe i przezwyciężające skutki klęsk i kryzysów odbywały się z poszanowaniem godności i praw osób, których dotyczą. Promujemy ponadto porozumienia o współpracy jeszcze przed wystąpieniem katastrofy, które mają ułatwiać i regulować międzynarodową pomoc humanitarną, wszystko po to, aby polepszyć przygotowanie do sytuacji kryzysowych oraz zwiększyć dostosowania i przewidywalności tejsze pomocy.

Przezwyciężanie skutków klęsk i kryzysów

Jeśli ustabilizuje się sytuację tak szybko jak to tylko możliwe, skutki katastrof i kryzysów mogą być zmniejszone. Mieszkańcy mogą wówczas rozpocząć odbudowę swojego życia i swojej społeczności. W zależności od poszczególnych wymagań, nasza pomoc ma na celu zapobieganie dalszym zniszczeniom i stratom, odtworzenie systemu podstawowych świadczeń, ochronę zdrowia, zapewnienie wsparcia psycho-społecznego, przywrócenie źródeł utrzymania oraz zabezpieczenie w żywność. Odbudowa prowadzona jest w sposób zmniejszający podatność na przyszłe katastrofy oraz tworzący bardziej zintegrowane społeczeństwa. Tak, aby odradzające się społeczności były bezpieczniejsze niż wcześniej.

System zarządzania klęskami Międzynarodowego Ruchu Czerwonego Krzyża i Czerwonego Półksiężyca

Ponieważ stowarzyszenia krajowe Czerwonego Krzyża i Czerwonego Półksiężyca są najbliższej społeczności narażonych na katastrofy, budowanie lokalnej i krajowej zdolności reagowania na klęski jest ich pierwszym zadaniem. Wiemy jednak, że duże katastrofy i kryzysy przerastają czasem nawet najlepiej przygotowanych. Dlatego też stowarzyszenia krajowe zobowiązały się do pomagania sobie nawzajem i w efekcie zbudowały możliwości

reagowania kryzysowego w celu niesienia tejże pomocy. Sekretariat ma konstytucjonalny obowiązek „organizowania, koordynowania i kierowania międzynarodową akcją pomocy” będący podstawowym działaniem wobec członków Międzynarodowej Federacji. Wykorzystując wzajemnie uzupełnianie się stowarzyszeń krajowych oraz jednolite porozumienia łączące możliwości globalne, regionalne, krajowe i lokalne zapewniamy, że skuteczne narzędzia i pewny przyrływ zasobów są nieustannie dostępne. Daje nam to pewność, że poradzimy sobie z przewidywanym światowym wzrostem liczby i skali katastrof. Jednocześnie MKCK i Międzynarodowa Federacja pracują równolegle, aby utrzymywać znaczącą zdolność do ochrony i pomocy osobom dotkniętym problemem konfliktu zbrojnego i przemocy.

Oczekiwane wyniki osiągnięcia strategicznego celu 1:

- ✓ **Zgromadzone skuteczne zasoby w celu odpowiedniego i terminowego reagowania na klęski i kryzysy**
- ✓ **Mniejsza liczba zgonów, strat, zniszczeń i innych szkodliwych konsekwencji klęsk i kryzysów**
- ✓ **Lepsze odtworzenie funkcjonowania społeczności po klęskach i kryzysach**

Cel strategiczny 2: Zapewnienie zdrowego i bezpiecznego życia

Nasz konkretny wkład w trwały i zrównoważony rozwój to wzmocnienie odporności poszczególnych społeczności. Chodzi tu o umiejętność adaptacji i radzenia sobie z powtarzającymi się lub przedłużającymi klęskami, kryzysami i szeroko pojętymi zmianami społeczno-ekonomicznymi, która umożliwia ludziom pielęgnowanie i wykorzystywanie dotychczas zdobytych osiągnięć. Wzmacniamy tę odporność pomagając ludziom być zdrowymi jak to tylko możliwe i zapobiegając lub zmniejszając ryzyko tam, gdzie jest to możliwe, pozwalając w ten sposób ludziom cieszyć się lepszym i bezpieczniejszym życiem, jednocześnie zgodnym z poszanowaniem środowiska. W obliczu globalnych zagrożeń takich jak zmiany klimatyczne, kryzysy ekonomiczne i pandemia, odporność ta jest równie istotna zarówno dla bogatych, jak i dla biednych. Dostosowywanie sposobów życia do zmieniającego się świata wymaga również od nas zabiegania o przychylną politykę władz publicznych, oraz wywierania wpływu na postawy społeczeństwa i uzyskanie możliwości docierania do osób najbardziej potrzebujących, dysponujących najmniejszymi zasobami potrzebnymi do wyjścia z trudnej sytuacji.

Wzmacnianie zdrowia

Dobre zdrowie – stan dobrego fizycznego, psychicznego i społecznego samopoczucia – pozwala cieszyć się w pełni prawami człowieka. Nasze działania związane z promocją zdrowia mają na celu zmniejszanie wrażliwości na zagrożenia, zarówno indywidualne jak i obejmujące całe społeczności. Zwiększenie średniej długości życia, zmieniający się przyrost

naturalny, nierówność społeczna płci oraz trendy związane z zachowaniami społecznymi, ekonomicznymi i osobistymi ludzi przyczyniły się do znaczącej zmiany w modelu zapadania na poszczególne choroby. Obecnie przesuwa się on w kierunku schorzeń niezakaźnych. Do 2020 r. głównymi przyczynami śmierci, chorób i niepełnosprawności będą: choroby serca, wylew, depresja, wypadki drogowe, trauma w wyniku przemocy i konfliktów, choroby układu oddechowego, komplikacje okołoporodowe, gruźlica, infekcja HIV i choroby biegunkowe. Częstotliwość zapadania na malarię i inne choroby zakaźne, zmniejszy się, ale wciąż pozostanie znacząca w krajach o niskim dochodzie. Ponadto, nowe wirusy i inne organizmy powodujące choroby, mające potencjał wywołania epidemii i pandemii będzie wciąż pojawiać się. Dlatego też nasze konkretne działania priorytetowe będą realizowane w oparciu o dominujące wzorce zdrowotne biorąc pod uwagę następujące założenia:

- staramy się zwiększyć dostęp społeczności do podstawowych i publicznych świadczeń zdrowotnych, w tym podczas nagłych wypadków. Wspieramy publiczną służbę zdrowia poprzez promowanie umiejętności udzielania pierwszej pomocy oraz, używając sprawdzonych technik zapobiegania, walkę z chorobami przenoszonymi pośrednio i innymi chorobami zakaźnymi. HIV i gruźlica pozostają naszym ciągłym priorytetem, podobnie jak malaria, przygotowanie na wypadek epidemii i pandemii, dbanie o zdrowie reprodukcyjne i opiekę nad dziećmi. Promujemy ponadto dobrowolne, bezpłatne oddawanie krwi i opowiadamy się za bezpiecznym dostarczaniem krwi i produktów wytworzonych na jej bazie. Odpowiednie radzenie sobie z zagrożeniami zdrowia oraz wczesne leczenie powszechnych schorzeń takich jak niedożywienie, komplikacje przed- i poporodowe, pozwalają zredukować ich poważne wtórne konsekwencje
- wspieramy lepszą opiekę zdrowotną po to, aby zwiększyć korzyści wynikające z leczenia najbardziej potrzebujących osób – poprzez wkład żywieniowy, edukacyjny jak również wsparcie psycho-społeczne. Chodzi tu o zintegrowany system opieki zdrowotnej obejmujący świadczenia, które są szerzej dostępne i bardziej odpowiednie dla osób danej płci i z danej grupy wiekowej jak również lepiej ze sobą połączone zarówno na poziomie podstawowym jak i szpitalnym, tak by zaspakajały potrzeby zdrowotne społeczności którym służą.
- promujemy działania sprzyjające podstawowym czynnikom środowiskowym i społecznym, które determinują dobre zdrowie. Akcja ta obejmuje wpływanie na politykę władz publicznych oraz społeczną mobilizację, które służyć mają poprawie czynników lokalnych mających największy potencjał redukcji liczby zgonów, chorób, urazów i niepełnosprawności. Czynniki te mogą obejmować edukację zdrowotną, większy dostęp do wody pitnej i systemów sanitarnych, zrównoważoną dietę i wysiłek fizyczny, walkę z paleniem, alkoholizmem i nadużywaniem innych substancji, radzenie sobie ze stresem, zapobieganie stygmatyzacji osób ze schorzeniami takimi jak HIV i gruźlica, promowanie bezpieczniejszych zachowań seksualnych, zwiększanie bezpieczeństwa w pracy, w domu i na drodze. Oznacza to ponadto przełamywanie międzygeneracyjnych cykli porzucenia i utraty, pozbawiających wiele osób korzyści z poprawionych warunków opieki zdrowotnej i możliwości osiągnięcia swojego pełnego potencjału.

Zmniejszanie ryzyka katastrof

Ryzyko katastrofy to prawdopodobieństwo wystąpienia katastrofy, która potencjalnie będzie miała szkodliwe konsekwencje dla życia, zasobów i źródeł utrzymania ludzi, wynikające z narażenia i podatności społeczności na zagrożenia naturalne oraz te spowodowane przez człowieka. Zachęcamy do wszechstronnych działań w obrębie społeczności w celu wyeliminowania ryzyka katastrofy, tam gdzie to możliwe, oraz zredukowania zasięgu i skutków klęsk tam, gdzie zapobieganie im nie jest możliwe do wykonania.

Zmniejszanie ryzyka katastrofy zaczyna się od pracy ze społecznościami w celu zidentyfikowania najistotniejszych, występujących lokalnie naturalnych i spowodowanych przez człowieka zagrożeń oraz zrozumienia wzorców narażenia na nie. Bazując na tym, społeczności mogą tworzyć lokalne sposoby radzenia sobie z zagrożeniami oraz zmniejszać narażenie i podatność na nie. Zwracamy szczególną uwagę na kobiety i dzieci, ponieważ ich potrzeby i sposoby radzenia sobie w sytuacjach kryzysowych są często różne od tych stosowanych przez mężczyzn. Praktyczne strategie obejmują upowszechnianie „kultury bezpieczeństwa” oraz promocję psycho-społecznych postaw, które ją wspierają. Równocześnie dbamy o to, aby programy rozwojowe nie wytwarzały nowych zagrożeń lub aby były one przynajmniej odpowiednio łagodzone. Co więcej, usprawnienia w środowiskowej i fizycznej infrastrukturze zapewnić mogą lepszą ochronę zasobów i utrzymanie świadczeń w wypadku katastrofy. Kładziemy nacisk na długoterminowe bezpieczeństwo żywnościowe tam gdzie jest potrzebne, zwiększając i dywersyfikując zapasy oraz umożliwiając dostęp do nich najbardziej potrzebującym.

Dostosowywanie się do zmian klimatycznych

Głównym motorem ryzyka katastrof są ekstremalne zdarzenia pogodowe oraz degradacja środowiska - oba mające związek ze zmianą klimatu. Zdając sobie z tego sprawę będziemy dalej przyczyniać się do rozwijania sposobów adaptacji (tj. zmian zachowań mających na celu zmniejszenie podatności społeczności na zmienione środowisko) oraz ich łagodzenia (tj. przyjaznych środowisku wzorców zachowania, zmniejszających również stopień globalnego ocieplenia wywołującego zmianę klimatu).

Nasze dostosowywanie się do zmian klimatycznych polega na oszacowywaniu zagrożenia klęskami oraz dopracowywaniu i wzmacnianiu tradycyjnych metod postępowania wobec ich skutków, odpowiadających poszczególnym kontekstom środowiskowym. Przyczyniamy się ponadto do łagodzenia postępu zmian klimatycznych poprzez mobilizację społeczną w celu promowania sposobów życia zakładających optymalizowanie zużycia węgla i emisji produktów jego spalania. Oznacza to bardziej efektywne użytkowanie energii, zmniejszające wpływ naszego stylu życia na środowisko pod kątem produkcji gazów cieplarnianych. Dajemy temu przykład przez sposób w jaki prowadzimy naszą działalność w obrębie Międzynarodowej Federacji.

Oczekiwane wyniki osiągnięcia strategicznego celu 2

- ✓ **Lepszy osobisty i społeczny stan zdrowia ludzi oraz lepiej zintegrowane publiczne systemy opieki zdrowotnej**
- ✓ **Zmniejszone narażenie i podatność na naturalne i powodowane przez człowieka zagrożenia**
- ✓ **Większe poparcie społeczne dla zrównoważonego środowiskowo życia**

Cel strategiczny 3: Promowanie integracji społecznej oraz kultury pokoju i niestosowania przemocy

Źródłem najczęściej występujących problemów nie są jedynie klęski i choroby, ale również tak złożone czynniki jak żal zrodzony z nędzy i niesprawiedliwości, marginalizacja mająca korzenie w nierówności, alienacji i niesprawiedliwości oraz rozpacz związana z samotnością, obojętnością i biedą. Niestety zbyt często uczucia te znajdują ujście w przemocy wobec siebie oraz innych i mogą nabrać rozmiarów szerszych konfliktów pomiędzy społecznościami i narodami. We wszystkich społecznościach są grupy ludzi – często ukryte – które nie mają możliwości korzystania z ogólnych korzyści dostępnych dla większości społeczeństwa. Mogą one być zaniedbywane, marginalizowane lub wykluczone z wielu powodów, takich jak ich własna niekorzystna sytuacja społeczna lub ekonomiczna, status zatrudnienia, brak dostępu do informacji, wiedzy lub nowoczesnych narzędzi komunikacji lub z powodu postaw społecznych, które je stygmatyzują i dyskryminują. Takimi grupami osób w niekorzystnej sytuacji mogą być na przykład kobiety i dziewczynki (z powodu swojej płci), ludzie starsi, chorzy na HIV lub pewne inne choroby, niepełnosprawni, sieroty i potrzebujące dzieci, bezdomni, ofiary handlu ludźmi lub osoby przesiedlone, uchodźcy i inni migranci, członkowie seksualnych grup mniejszościowych lub grup mniejszości narodowych, osoby podlegające szczególnym regułom kulturowym i niezliczone liczba innych osób pozbawionych swoich podstawowych ludzkich praw. Wielu z nich może żyć w okolicznościach gdzie rządzi przemoc, nadużycia i wykorzystywanie. Dodatkowo, potężnym źródłem napięcia i niepewności są rozbieżności ekonomiczne i polityczne w społecznościach oraz między narodami i regionami, poczynając od problemu własności a kończąc na dostępie do zasobów. Wyzwaniem związanym ze zrównoważonym wzrostem i rozwojem jest zapobieżenie powstawaniu dalszych nierówności oraz dystrybuowanie korzyści płynących z postępu i dobrobytu w sposób redukujący te rozbieżności.

Promowanie praktycznego stosowania podstawowych zasad

Opowiadamy się za szerszym zrozumieniem oraz pełniejszym i bardziej praktycznym stosowaniem naszych podstawowych zasad. W kontekście naszego mandatu i na przykładzie naszych własnych działań promujemy integrację społeczną. Upowszechniamy umiejętności związane z komunikacją, mediacją i łagodzeniem sporów. Aktywnie przeciwdziałamy uprzedzeniom społecznym i promujemy tolerancję i szacunek dla wielu różnych perspektyw, których można się spodziewać w tak zróżnicowanym świecie. Obejmuje to orędownictwo na rzecz przyjęcia pokojowych metod w przewyciężaniu tych różnic i uprzedzaniu przemocy.

Zacynamy od siebie. W zgodzie z podstawowymi zasadami i wartościami humanitarnymi staramy się by skład osobowy i sposób pracy stowarzyszeń krajowych odzwierciedlał różnorodność danej populacji, uwzględniając w tym osoby z grup wrażliwych. Dążymy do równouprawnienia na wszystkich poziomach tj. upewniamy się, że nie ma dyskryminacji ze względu na płeć, przy dystrybucji zasobów i korzyści oraz w uczestnictwie i dostępie do świadczeń i ról decyzyjnych.

Poza naszą własną organizacją, promujemy dialog międzykulturowy, harmonię w obrębie oraz między społecznościami. Stowarzyszenia Krajowe pomagają swoim władzom państwowym w upowszechnianiu i wdrażaniu międzynarodowego prawa humanitarnego w swoich krajach, przy zachęcie i wsparciu ze strony MKCK oraz Międzynarodowej Federacji. Robimy to poprzez edukację i szkolenia dostosowane do potrzeb konkretnych odbiorców. Zapewniamy ochronę kiedy to potrzebne oraz przeprowadzamy interwencje psychospołeczne, pomocnych we wpływaniu na postrzeganie przemocy w konkretnych

uwarunkowaniach. Przemoc miejska jest naszym szczególnym punktem zainteresowania. Nasze wysiłki skierowane są w stronę budowania zasobów potrzebnych do zidentyfikowania publicznych polityk i praktyk, które wykluczają i alienują oraz rozwijanie umiejętności komunikacyjnych potrzebnych do zajmowania się nimi na drodze dialogu i dyplomacji.

Umożliwienie lepszej integracji osób będących w trudnej sytuacji

Aktywnie i wielotorowo pracujemy na rzecz zmiany postaw społecznych i redukcji izolacji i zaniedbywania osób znajdujących się w trudnej sytuacji:

- rozwiązujemy problem piętna i dyskryminacji przez sposób w jaki wykonujemy naszą pracę. Obejmuje to projektowanie zarządzania katastrofami, usługi zdrowotne i społeczne – po to, aby upewnić się, że poprzez edukację, orędownictwo i mobilizację społeczną przeciwdziałają one powstawaniu uprzedzeń oraz szkodliwych postaw i praktyk. Zapewniamy przestrzeń, gdzie ludzie marginalizowani i stygmatyzowani czują się akceptowani i bezpieczni, gdzie odgrywają rolę w naszej pracy;
- pomagamy w rozwijaniu i podtrzymywaniu samodzielności i dobrostanu tych, którzy znaleźli się w trudnej sytuacji. Obejmuje to pomoc praktyczną w zaspokajaniu podstawowych potrzeb oraz wsparcie psycho-społeczne, jak również ochronę i pomoc ofiarom nadużyć i wyzysku. Ludzie starsi znajdują się w szczególnym kręgu naszego zainteresowania;
- pielęgnowujemy rozwój źródeł utrzymania oraz dobrych umiejętności obywatelskich, które umożliwiają pokrzywdzonym grupom lepsze funkcjonowanie w społeczeństwie. Obejmuje to środki praktyczne potrzebne do zwiększenia ich zdolności do skutecznego funkcjonowania w społeczeństwie. Na przykład staramy się rozwiązać problemy migrantów poprzez kierowanie uwagi na przyczyny leżące u źródeł migracji, dostarczając pomoc tym migrantom, którzy jej potrzebują, zmniejszając niebezpieczeństwa, na które są narażeni na swojej ścieżce migracji, pomagając im w poszukiwaniu trwałych rozwiązań i promując szersze zrozumienie praw migrantów i ich integracji społecznej w przyjmujących je społecznościach;
- zabiegamy o większy dostęp grup wykluczonych do wszystkich świadczeń publicznych. Chodzi tu m.in. o promowanie poszanowania dla konwencji mówiących o podstawowych prawach tych osób oraz o ułatwianie dostępu do bardziej otwartego i reagującego na potrzeby szkolnictwa, opieki zdrowotnej i pomocy społecznej;

Oczekiwane wyniki osiągnięcia strategicznego celu 3:

- ✓ **Większe poparcie społeczne dla podstawowych zasad oraz mniejsza nietolerancja, stygmatyzacja i dyskryminacja**
- ✓ **Mniejsza przestępczość i bardziej pokojowe rozwiązywanie sporów wynikających z podziałów społecznych**
- ✓ **Pełniejsza integracja w społecznościach osób znajdujących się w niekorzystnej sytuacji.**

Rozdział 3: JAK PRACUJEMY

W jaki sposób będziemy realizować nasze cele strategiczne? Ponieważ naszym podstawowym celem jest - przy użyciu wszystkich posiadanych przez nas środków - ograniczanie możliwego do uniknięcia ludzkiego cierpienia i niebezpieczeństwa znalezienia się w trudnej sytuacji życiowej, dlatego też skutecznie organizujemy naszą pracę przy użyciu trzech działań wdrażających. Pierwsze z nich podkreśla pierwszeństwo silnych zasobów stowarzyszeń krajowych. Drugie działanie wdrażające jest ukierunkowane na wzmocnienie spójności i efektu naszego zbiorowego głosu. Trzecie zmierza do rozmieszczenia dużych zasobów Międzynarodowej Federacji w taki sposób, aby zmaksymalizować dostęp i dostarczyć najlepsze możliwe świadczenia naszym beneficjentom.

Działania wdrażające realizację celów strategicznych

- 1. Budowanie silnych Stowarzyszeń Krajowych Czerwonego Krzyża i Czerwonego Półksiężycy**
- 2. Kontynuowanie dyplomacji humanitarnej jako środka zapobiegającego i redukującego ludzkie nieszczęścia w globalnej rzeczywistości**
- 3. Skuteczne funkcjonowanie Międzynarodowej Federacji**

Działanie wdrażające 1: Budowanie silnych Stowarzyszeń Krajowych Czerwonego Krzyża i Czerwonego Półksiężycy

Aby zostać uznanym za Stowarzyszenie Krajowe Czerwonego Krzyża lub Czerwonego Półksiężycy i posiadać taki status, muszą zostać spełnione warunki określone w Statutach Ruchu. Stowarzyszenie musi przestrzegać tychże Statutów oraz posiadać własne, jak najbardziej aktualne statuty. Musi być ono utworzone jako wyłączone Stowarzyszenie Krajowe w danym kraju i prowadzić swoją działalność na całym jego terytorium. Kraj ten musi, być niepodległe i musi być państwem-stroną I Konwencji Genewskiej o polepszeniu losu rannych i chorych w armiach czynnych. Stowarzyszenie musi zostać w odpowiednim terminie uznane przez rząd państwa na podstawie Konwencji Genewskich oraz przez krajowe ustawodawstwo jako autonomiczna, wolontarystyczna stowarzyszenie pomocy, pełniące na polu humanitarnym rolę pomocniczą w stosunku do władz państwowych. Stowarzyszenie krajowe musi respektować i kierować się Podstawowymi Zasadami oraz zasadami międzynarodowego prawa humanitarnego. Swoją działalność musi prowadzić pod uznaną nazwą i znakiem poprzez swoich wolontariuszy oraz płatny personel, który rekrutowany jest bez jakiegokolwiek dyskryminacji.

Dobrze funkcjonujące stowarzyszenia krajowe

Stowarzyszenia krajowe dążą do doskonałości w tym, co robią i są zaangażowane w zrównoważony wzrost, gdyż pragną robić więcej dla osób potrzebujących. Zdefiniowały one podstawowe cechy swojej efektywności. Są to: dobre przywództwo z klarownymi rolami kierowania i zarządzania, jak również efektywny wewnętrzny przepływ informacji, branie odpowiedzialności za ochronę własnej jedności, zrównoważony rozwój organizacyjny, możliwości dostarczania usług i orędownictwo. Stowarzyszenia krajowe zmierzają do tego, aby pokrywać koszty swojej struktury organizacyjnej swoimi własnymi wysiłkami, przedsięwzięciami i partnerstwami oraz przez rozsądne i klarowne zarządzanie dostępnymi zasobami.

Każde stowarzyszenie krajowe, we własnym kontekście, jest odpowiedzialne za planowanie zakresu i rozmiaru świadczeń, jakie może zapewnić w sposób rzetelny, w tym szczegółowych grup odbiorców, Ich podstawę stanowi niezbędne zbieranie i analiza informacji, jak również systemy monitorujące i raportujące ukazujące odpowiedniość rezultatów. Każde stowarzyszenie krajowe określa swój własny Plan Strategiczny, oparty na analizie praw, potrzeb i zagrożeń jego docelowej populacji. Plan Strategiczny określa również luki w dostarczaniu świadczeń, które mają być wypełnione przez działanie stowarzyszenia krajowego biorąc pod uwagę możliwości i zasoby, które można zdobyć i utrzymać.

Trzonem silnego stowarzyszenia krajowego jest krajowa sieć lokalnie zorganizowanych oddziałów lub jednostek z zarejestrowanymi członkami, którzy zgodzili się stosować do Podstawowych Zasad i Statutów swojego stowarzyszenia krajowego. Wskazując dodatkowe kryterium uczestnictwa (np. płacenie stawki członkowskiej) stowarzyszenie krajowe musi zawsze szanować zasadę bezstronności i pozostać otwarte na wszystkich ludzi. Członkowie mają możliwość wybierać się sami lub wybierać innych do zarządzania swoim stowarzyszeniem i czynić ich za nie odpowiedzialnymi.

Stowarzyszenia krajowe rekrutują swoich członków, wolontariuszy i pracowników z różnorodnych środowisk będących odzwierciedleniem społeczności, w których działają, bez względu na płeć, rasę, orientację seksualną, klasę, religię czy poglądy polityczne. Poprzez kierowanie i zarządzanie, członkowie, wolontariusze i pracownicy mają możliwość znacznego uczestniczenia w konkretnych procesach decyzyjnych. Stowarzyszenia krajowe zapewniają bezpieczne miejsce pracy i chronią oraz promują fizyczny i psycho-społeczny dobrostan wszystkich, którzy w nich pracują.

Stowarzyszenia krajowe doceniają kulturę ciągłego kształcenia i uczestniczą aktywnie w działaniach Międzynarodowej Federacji w celu wymiany wiedzy, ekspertyz i zasobów z innymi stowarzyszeniami krajowymi. By zapewnić dobre funkcjonowanie stowarzyszeń krajowych, ich strategie kształcenia i szkolenia są wypracowywane, uznawane i poddawane rewizji na podstawie specjalnego mechanizmu wzajemności funkcjonującego w całej Międzynarodowej Federacji.

Aktywna młodzież

Skupienie uwagi na młodych ludziach jest kluczową inwestycją nie tylko na dziś, ale również na przyszłość. W sytuacjach zagrożeń, biorąc pod uwagę szczególne potrzeby związane z wiekiem i płcią, należy zapewnić im ochronę i bezpieczeństwo. Podczas pełnienia przez nich różnorodnych ról jako współpracowników, przy uznaniu ich zdolności jako innowatorów, międzykulturowych ambasadorów i koordynatorów pomocy rówieśnikom, kształcimy tych

młodych ludzi, dajemy im możliwość większej aktywności w kierowaniu i uczestniczeniu w działaniach wolontarystycznych oraz kierowaniu, zarządzaniu i świadczeniach organizowanych przez ich stowarzyszenia krajowe. Zapewniamy to poprzez podejście nieformalne jak i poprzez szkolenia i rozwój umiejętności. Ich podstawą są młodzieżowe sieci i struktury. Pracując ramię w ramię z rosnącym pokoleniem ludzi starszych w duchu wzajemnego szacunku, młodzi ludzie wnoszą bardzo potrzebne umiejętności. Jest to bardzo ważne w obliczu międzypokoleniowego przekazania doświadczeń, które ma duże znaczenia dla postępu i stabilności w społeczeństwie.

Zaangażowanie w społeczność i w wolontariat

Silne i spójne społeczności stanowią podstawę praktycznego działania stowarzyszeń krajowych. Jest to potwierdzeniem, że ludzie są najważniejszym zasobem niezbędnym dla swojego własnego postępu, który może być podtrzymywany tylko przez samodzielne przywództwo i odpowiedzialność za ten proces. Dla nas społeczności nie są punktem docelowym lecz punktem wyjścia, a stowarzyszenia krajowe służą swoim społecznościom *od wewnątrz*. W każdej z nich, nawet w bardzo biednej, istnieją zasoby. Są one mobilizowane i organizowane na potrzeby Czerwonego Krzyża i Czerwonego Półksiężyca na rzecz najbardziej potrzebujących. Dlatego budowanie zasobów oddziałów i jednostek lokalnych jest istotne, gdyż stanowią one integralną część społeczności i jej społeczeństwa obywatelskiego, wzbogacając społeczną konstrukcję obu z nich.

Charakter społeczności ulega głębokim zmianom w miarę jak ludzie identyfikują się na różne sposoby, wykraczając poza miejsca zamieszkania, z osobami z różnych kół zainteresowań, w których spędzają większość czasu, w tym z „wirtualnymi społecznościami w Internecie”. Promujemy nowe sposoby dotarcia do tych nietradycyjnych społeczności, przede wszystkim poprzez mobilizację społeczną i komunikację.

Wolontariat jest centrum budowania społeczności. Promuje zaufanie i wzajemność, zachęca do bycia odpowiedzialnym obywatelem i uczy obowiązków związanych z zaangażowaniem demokratycznym. Wolontariuszami w stowarzyszeniach krajowych są osoby oddane Podstawowym Zasadom i których motywacją jest własna wolna wola służenia potrzebującym i pracy na rzecz bardziej humanitarnego i pokojowego świata, bez oczekiwania korzyści materialnej czy finansowej. Wolontariusze ofiarowują swój czas i zdolności regularnie lub od czasu do czasu świadcząc usługi, mobilizując zasoby oraz pełniąc funkcje administracyjne, kierownicze i doradcze. Stowarzyszenia krajowe angażują się w poprawianie jakości, standardów, zasobów i retencji przez tworzenie środowiska przyjaznego wolontariuszom i integracji społecznej. Zapewniają wolontariuszom odpowiednie szkolenia, nadzór, regularną ocenę i uznanie, możliwości rozwoju, w tym planowanie i ulepszanie pracy, w którą są zaangażowani, ubezpieczenie, sprzęt, wsparcie psycho-społeczne i wspierającą strukturę lokalną odpowiednią dla zadań, które wykonują. W miarę jak obecne trendy zmieniają sposób pracy wolontariackiej, w ten mniej formalny i instytucjonalny, Międzynarodowa Federacja popiera strategię prawne, społeczne i ekonomiczne, które zachęcają do wolontariatu i doceniają jego wartość w społeczeństwie.

Oczekiwane wyniki przeprowadzenia działania wdrażającego 1.

- ✓ **rozwinęty zrównoważony krajowy i międzynarodowy potencjał stowarzyszeń krajowych**
- ✓ **sileniejszy etos pracy wolontariackiej w społeczeństwie i zwiększone zaangażowania młodzieży w sprawy stowarzyszeń krajowych i społeczeństwa**
- ✓ **większe i zrównoważone usługi stowarzyszeń krajowych na rzecz najbardziej potrzebujących**

Działanie wdrażające 2: Kontynuowanie dyplomacji humanitarnej jako środka zapobiegającego i redukującego ludzkie nieszczęścia w globalnej rzeczywistości

Nasza dyplomacja humanitarna dotyczy przekonywania decydentów i liderów opinii by działać przez cały czas na rzecz ludzi potrzebujących, z pełnym szacunkiem dla naszych podstawowych zasad.

Humanitarna dyplomacja jest wielokierunkowym wysiłkiem, który uwypatnia potrzeby i prawa ludzi potrzebujących, dając im mocny głos we wszystkich procesach negocjacji. Staramy się nie dopuścić do zagrożeń i redukujemy je, wykorzystując większy dostęp do potrzebujących jaki mają Stowarzyszenia Krajowe pełniące swą pomocniczą rolę, poprzez wzmożoną czujność, świadomość konsekwencji zagrożeń bądź ich nawrotów. Propagujemy wizerunek Ruchu przez naszą ogólnoswiatową sieć przedstawicieli, którzy upowszechniają nasze działania. Jest to uzupełnione i urozmaicone zewnętrznymi partnerstwami.

Rola pomocnicza: zrównoważona współpraca państw i stowarzyszeń krajowych.

Rządy mają podstawowy obowiązek kierować działania do potrzebujących, zaś stowarzyszenia krajowe mają wspierać je i uzupełniać w realizacji tych działań. Jednak bywają sytuacje, gdy ze względu na różnice polityczne dotarcie do pewnych potrzebujących społeczności wymaga utworzenia indywidualnego organu akceptowanego przez wszystkie strony. Często jest to jedyny sposób kontaktu z takimi społecznościami. Rola pomocnicza pozwala stworzyć neutralną i bezstronną przestrzeń humanitarną, w której Czerwony Krzyż i Czerwony Półksiężyc może działać swobodnie i bez przeszkód pomagać ludziom zgodnie z pilnością potrzeb.

Mając to na względzie, stowarzyszenia krajowe tworzą i umacniają relacje z władzami publicznymi – zrównoważone, oparte na zaufaniu – między innymi poprzez ciągłe aktualizowanie wszelkich niezbędnych zmian aspektów prawnych ich systemów pomocowych. To unikalne partnerstwo jest utrzymywane dzięki dialogowi, zaufaniu, współpracy, wzajemnemu zrozumieniu i szacunkowi, co pozwala na podnoszenie najbardziej wrażliwych kwestii humanitarnych w sposób indywidualny, konstruktywny i niezależny. Partnerstwo to nadaje stowarzyszeniom krajowym uprzywilejowane miejsce w forach decyzyjnych z rządami oraz możliwość wymiany środków dostępnych na potrzeby akcji humanitarnych.

Partnerstwo obejmuje:

- Zaangażowanie stowarzyszeń krajowych we wdrażanie zobowiązań rządowych na podstawie międzynarodowego prawa humanitarnego i rezolucji Międzynarodowej Konferencji Czerwonego Krzyża i Czerwonego Półksiężyca oraz współpraca w zakresie podobnych zadań takich jak opieka socjalna, zarządzanie klęskami i katastrofami, poszukiwania i łączenie rodzin.
- Prawo stowarzyszeń krajowych do dialogu z władzami publicznymi na różnych szczeblach w zakresie ich kompetencji. Obejmuje to konsultacje w sprawach humanitarnych, zdrowia publicznego, udział w przygotowaniach na wypadek klęsk, katastrof.
- Stworzenie przez władze krajów środowiska sprzyjającego do sprawnego funkcjonowania stowarzyszeń krajowych, odpowiednich przepisów prawa i użycia znaku czerwonego krzyża.
- Upoważnienie stowarzyszenia krajowego do wsparcia służb medycznych sił zbrojnych i zatrudniania personelu Stowarzyszenia w ramach tych działań, zgodnie z I konwencją genewską z 1949 roku

Pełniąc rolę pomocniczą, stowarzyszenia krajowe mają obowiązek rozpatrzyć każdą prośbę pochodzącą ze strony władz publicznych dotyczącą przeprowadzenia działań humanitarnych w ramach mandatu. Jednocześnie rządowi nie wolno ingerować w funkcjonowanie stowarzyszenia krajowego, wybór jego działań. Rządy muszą się również powstrzymać od zgłaszania zapotrzebowania na środki/działania niezgodne z Podstawowymi Zasadami i Statutami Czerwonego Krzyża i Czerwonego Półksiężyca. Stowarzyszenia krajowe mają obowiązek odmówić takim prośbom i wymagać poszanowania tej decyzji przez władze publiczne.

Rzecznictwo i komunikacja

Pracując na poziomach krajowym, regionalnym i globalnym chcemy zwrócić uwagę na pomoc i ochronę potrzebujących. Promujemy działania mające na celu zlikwidowanie zasadniczych przyczyn ich cierpienia oraz zapobieganie i zmniejszanie przyszłych zagrożeń i kryzysów przez zapewnienie wczesnego ostrzegania przed wyłaniającymi się problemami. Jesteśmy za tym, żeby krajowe plany rozwoju i strategie zarządzania katastrofą skuteczniej niosły pomoc potrzebującym, którzy powinni mieć również prawo określenia swoich potrzeb, znać swoje prawa i pełniej wykorzystywać lepsze usługi publiczne i szersze sieci społecznego bezpieczeństwa.

Wiarygodność naszej pracy jest poparta dobrze poinformowaną Międzynarodową Federacją, która działa na zasadzie sieci i łączy stowarzyszenia krajowe w ich inicjatywach oraz wzmacnia głosy stowarzyszeń we wspólnych celach. Korzystamy z nowoczesnej komunikacji, technologii, aby zaangażować osoby decyzyjne, kreujące opinię publiczną i pogłębić społeczne wsparcie dla humanitarnych ideałów. Czynimy to poprzez prowadzenie kampanii społecznych skierowanych głównie do młodego pokolenia. W ramach Federacji korzystamy z platformy informacyjnej, która pozwala na wymianę wiedzy i doświadczeń, promocję innowacyjności oraz podtrzymanie jedności. Poprzez wykorzystywanie narzędzi komunikacji on-line nasi wolontariusze, pracownicy i członkowie podwyższają efektywność swoich działań i mają szybki dostęp do niezbędnych informacji. Kultura organizacji oparta na sprawnej komunikacji buduje jej potencjał, dzięki któremu potrzeby ludzkie mogą być lepiej rozpoznawane.

Współpraca i wymiana zasobów

Jako filar międzynarodowej społeczności humanitarnej i systemu wspomagania rozwoju jesteśmy oddani zaspokajaniu potrzeb osób potrzebujących w sposób wiarygodny. Czyniąc to jesteśmy równie zaangażowani we współpracę z partnerami w skali globalnej, regionalnej i krajowej – włączając w to System Narodów Zjednoczonych (gdzie Federacja posiada stały status obserwatora), międzynarodowe instytucje finansowe, regionalne ugrupowania, organizacje pozarządowe i grupy społeczeństwa obywatelskiego, zawodowe sieci i naukowe ciała, jak również sektor prywatny. Jesteśmy zawsze chętni koordynować działania, w których mamy najlepsze umiejętności. Staramy się pracować komplementarnie w porozumieniu a tymi, którzy przestrzegają standardy dobrych praktyk. We współdziałaniu, oczekujemy, że nasi partnerzy uznają nasze charakterystyczne miejsce na szczeblu centralnym jak i w międzynarodowym systemie, oraz że będą szanować nasze pełnomocnictwo i niezależność działania. Pragniemy także promować takie obszary międzynarodowej współpracy, które zwiększają jakość, rzetelność i harmonizację pomocy międzynarodowej, jak również prowadzą do przyszłego rozwoju prawa międzynarodowego odpowiedniego dla naszej pracy.

Pomaganie innym w potrzebie jest najwyższą wartością, a my jesteśmy szeroko rozpoznawani jako ci we właściwym miejscu, aby móc to dokonać. W naszych partnerstwach z indywidualnymi i innymi darczyńcami, kładziemy nacisk na akcje społeczne, które bezpośrednio odpowiadają na potrzeby ludzi poprzez długoterminowe i zorientowane na dobre rezultaty działania. Nasze partnerstwa, które mogą być prowadzone na szczeblu globalnym, krajowym i lokalnym, oparte są na fundamentalnych zasadach i przejrzystych kryteriach etycznych promujących społeczną odpowiedzialność.

Oczekiwane wyniki przeprowadzenia działania wdrażającego 2.

- ✓ **Lepszy dostęp do osób w potrzebie i wcześniejsze reagowanie na sytuacje wywołujące zagrożenia**
- ✓ **Głębsze publiczne, rządowe i partnerskie wsparcie oraz więcej środków pomocowych kierowanych do ludzi w potrzebie**
- ✓ **Silniejsze rozpoznanie społecznych perspektyw w międzynarodowym humanitarnym systemie rozwoju oraz silniejsza współpraca w tym zakresie**

Skuteczne funkcjonowanie jako Międzynarodowa Federacja

Jako Międzynarodowa Federacja, będąc całością, jesteśmy silniejsi niż każda z naszych poszczególnych części z osobna. Jesteśmy też wspólnie odpowiedzialni za postępy w dążeniu do realizacji celów, do których zobowiązujemy się w tej strategii. Musimy zachować czujność i dynamikę w kontekście wyzwań szybko zmieniającej się rzeczywistości. Próbuje to osiągnąć, poszukując najskuteczniejszych sposobów pracy w określonych warunkach: albo indywidualnie jako Stowarzyszenie Krajowe w kraju, albo wspólnie przez zawieranie partnerstw i porozumień, w wyniku których stowarzyszenia dzielą się między sobą zasobami i kwalifikacjami. Kierujemy się *Kodem Dobrego Partnerstwa*, które podkreśla szacunek dla potrzebujących, wrażliwość na różnorodność i kulturę, integralność w programowaniu, przyjęcie indywidualnej i zbiorowej odpowiedzialności w obrębie Ruchu oraz korzystanie z wynikającej z zasad współpracy z partnerami zewnętrznymi. Chętnie podejmujemy nowe partnerstwa zewnętrzne.

Współpraca w obrębie Ruchu Czerwonego Krzyża i Czerwonego Półksiężycy

Ruch angażuje się w poszerzanie całkowitego wkładu Czerwonego Krzyża i Czerwonego Półksiężycy w zaspokajanie potrzeb humanitarnych. Z praktycznego punktu widzenia jest to poprawa mechanizmu i narzędzi koordynacji. Pozwala to doskonalić bliższą i bardziej efektywną współpracę Krajowych Stowarzyszeń.

Porozumienie z Sewilli z 1997 r., przyjęte w 2005 r., określa poszczególne role i obowiązki każdego z komponentów Ruchu, głównie w odniesieniu do organizowania międzynarodowych operacji humanitarnych w sytuacjach zagrożenia i wzmocnienia Ruchu jako całości. Zgodnie z tym, MKCK działa jako "główne przedstawicielstwo" w sytuacjach międzynarodowych i niemiędzynarodowych konfliktów zbrojnych, konfliktów wewnętrznych i związanych z nimi bezpośrednimi skutkami. Międzynarodowa Federacja działa jako "główne przedstawicielstwo" w sytuacjach naturalnych i technologicznych katastrof i innych sytuacji zagrożenia w okresie pokoju, które wymagają większych zasobów niż te, którymi dysponuje dane Stowarzyszenie Krajowe. Międzynarodowa Federacja odgrywa również "wiodącą rolę" jeśli chodzi o działania rozwojowe i w koordynacji międzynarodowego wsparcia rozwoju Stowarzyszeń Krajowych. MKCK odgrywa "wiodącą rolę" w podtrzymywaniu i upowszechnianiu Podstawowych Zasad oraz promowaniu, opracowywaniu i upowszechnianiu międzynarodowego prawa humanitarnego. Stowarzyszenie krajowe danego kraju zawsze pełni swoją normalną rolę i mandat i jest zawsze „kluczowym partnerem” głównego przedstawicielstwa. Może również, na drodze porozumienia z Międzynarodową Federacją lub MKCK, przyjąć rolę "głównego przedstawicielstwa", jeśli posiada zasoby operacyjne niezbędne do zaspokojenia potrzeb osób dotkniętych katastrofą lub kryzysem i koordynowania międzynarodowych działań humanitarnych w zgodzie z Podstawowymi Zasadami.

Wspólna praca w ramach partnerstw i porozumień

Stowarzyszenia krajowe chętnie korzystają ze wsparcia ze strony partnerów Ruchu w postaci długoterminowych partnerstw, zawieranych na podstawie strategicznych planów stowarzyszeń. Partnerstwom tym przewodzą poszczególne stowarzyszenia krajowe. Promują one skuteczne wspólne działania poprzez praktyczne zasady harmonizacji, obejmujące wspólny sposób dokonywania analizy potrzeb, wyznaczania celów, określania strategii operacyjnych, a także grup ludności, którym mają służyć partnerzy, podziału zadań wśród nich, uzgadniania wykorzystywanych zasobów, osiągania skuteczności i rozliczalności, jak również sposób zabiegania o wsparcie i promowania działań. Partnerzy danego stowarzyszenia krajowego dostosowują się do jego systemów i procedur uważając, że sprzyja to ich rozwojowi oraz zwiększa skuteczność i efekty współpracy. Oczekuje się, że partnerzy będą wносить wkład w podstawowe koszty działania stowarzyszenia krajowego, aby w dłuższej perspektywie wzmocnić jego potencjał.

Nakaz przeciwdziałania wszelkiemu cierpieniu, którego można uniknąć, jest wspólny dla całej Federacji. Dlatego też, w przypadku wystąpienia nieprzewidzianych poważnych zagrożeń, stowarzyszenie krajowe może zwrócić się o zawarcie porozumień operacyjnych dla pozyskania dodatkowych środków poza dostępnymi lokalnie. Powinno to umożliwić zwiększenie wkładu Międzynarodowej Federacji w rozwiązywanie poszczególnych problemów. Treść porozumień jest dostosowywana do potrzeb w danej sytuacji i do zasobów, którymi dysponują dane stowarzyszenia krajowe oraz współpracujący sojusznicy z Międzynarodowego Ruchu lub spoza niego. Porozumienia globalne są zawierane na poziomie międzykrajowym i zazwyczaj koordynowane przez Sekretariat Federacji, aby umożliwić ustanawianie standardów i norm dotyczących konkretnych tematów, reprezentować nasze wspólne stanowisko, apelować o zobowiązania w skali globalnej i mobilizować zasoby na rzecz konkretnej sprawy. Sekretariat Federacji może zostać

poproszony o pomoc stowarzyszeniom krajowym w zarządzaniu partnerstwami i porozumieniami tam, gdzie jest taka potrzeba w przypadku ograniczeń miejscowego potencjału.

Dobrze funkcjonujący Sekretariat

Sekretariat reprezentuje w skali globalnej Międzynarodową Federację, chroniąc i promując jej tożsamość i służąc interesom stowarzyszeń krajowych. Służy stowarzyszeniom krajowym i łączy je poprzez świadczenia członkowskie. Są one formą niezbędnego wsparcia, wynikającą ze statutowych funkcji Międzynarodowej Federacji, a do ich realizacji mają prawo się przyczyniać wszystkie stowarzyszenia krajowe, przy czym wsparcie jest udzielane w granicach dostępnych środków, pochodzących ze składek statutowych wpłacanych przez stowarzyszenia krajowe oraz z innych źródeł.

Sekretariat wspiera stowarzyszenia krajowe i świadczone przez nie usługi w zakresie kierowania i rozwoju, koordynuje międzynarodowe akcje humanitarne i kieruje nimi, na życzenie ułatwia zawieranie i realizowanie porozumień i partnerstw oraz prowadzi dyplomację humanitarną, apelując o międzynarodowe poparcie na rzecz stowarzyszeń krajowych. Będąc katalizatorem zmian i odnowy Sekretariat podtrzymuje pamięć instytucjonalną Międzynarodowej Federacji, zachęca do systematycznego planowania i monitorowania wyników działań, promuje standardy, normy a także wspólne ramy strategiczne. Aby dostarczać te usługi i dzielić się wiedzą, doświadczeniem i innowacyjnością, wykorzystuje wszystkie zasoby Federacji, jej sieci i ośrodków wzorcowych (zlokalizowanych w wyznaczonych stowarzyszeniach krajowych).

W szczególnych okolicznościach, wobec zwiększonych potrzeb Sekretariat może zostać obarczony zadaniem organizowania i bezpośredniego świadczenia usług. Może on otrzymywać dodatkowe fundusze dla finansowania świadczeń dodatkowych, jeżeli pozwoli to na zwiększanie skuteczności działania stowarzyszeń krajowych przez wzmocnienie koordynacji, dzielenie się zadaniami czy zmniejszanie kosztów administracyjnych.

Sekretariat jest tak zorganizowany, by wykonywał swe zadania skutecznie, bezstronnie, profesjonalnie i w sposób umożliwiający rozliczanie, dzięki zdecentralizowanej strukturze, pozwalającej na umieszczanie zasobów i kompetencji tam, gdzie najskuteczniej wesprą dane stowarzyszenie krajowe. Zarazem z siedziby w Genewie nadawany jest zdecydowany kierunek strategiczny i sprawowany nadzór, aby nasze strategie operacyjne w skali globalnej były spójne, a także stwarzały solidną i przewidywalną podstawę dla zbiorowej pracy Międzynarodowej Federacji.

Odpowiedzialne kierowanie

Kierowanie – na wszystkich szczeblach Międzynarodowej Federacji, jest rozliczane przez członków, którzy wybierają kierownictwo. Wprawdzie stowarzyszenia krajowe kierują same sobą zgodnie z własnymi statutami, jednak uznają wspólne federacyjne standardy dobrego kierowania.

Głównym celem dobrego kierowania jest doprowadzenie do osiągnięcia wyznaczonych celów i uzyskania skuteczności, aby wartość wyniku była dodatnia w stosunku do zainwestowanych środków i aby zostały zachowane organizacyjne wartości i wizerunek. Wiążą się z tym przejrzyste relacje kierownictwa z organami zarządzającymi, przy czym przyjmuje ono postawę pro-aktywną wobec mobilizowania zasobów i innych zadań. Ważne jest przy tym istnienie skutecznych systemów zarządzania, zawierających mechanizmy kompensacyjne, pozwalające na załatwianie skarg przy zachowaniu integralności. Dobre

kierownictwo jest zdecydowane i przejrzyste przy podejmowaniu decyzji, a pełniąc swoje funkcje, ma dostęp do wiarygodnych informacji i korzysta z pomocy rzeczoznawców.

Powołując statutowe organy kierownicze na poszczególnych szczeblach Międzynarodowej Federacji, mianujemy, przy zachowaniu równowagi między ciągłością a odnową, osoby posiadające wiedzę, kwalifikacje i doświadczenie. Będziemy również zapewniali reprezentatywność odzwierciedlającą różnorodność ludzi tworzących nasze szeregi oraz równowagę pod względem wieku i płci. Członkowie organów kierowniczych mają możliwość rozwijania swoich zdolności, a także oceny własnych dokonań jako jednostki i w grupach.

Nasz statut i zasady proceduralne ustaliły zasady dotyczące kierowania Międzynarodową Federacją, w tym kontroli zarządzania Sekretariatem. Będziemy te ustalenia regularnie przeglądali, by mieć pewność, że zaspokajają potrzeby członkowskich stowarzyszeń krajowych. Będziemy dążyli do dalszego upowszechniania ustaleń dotyczących kierowania i do przybliżania ich stowarzyszeniom krajowym.

Nasza rozliczalność

Jesteśmy zobowiązani do przejrzystej rozliczalności wobec naszych interesariuszy. Są to beneficjenci, których obsługujemy; ci, którzy powierzają nam swoje środki do wykorzystania; ludzie pracujący w Międzynarodowej Federacji; rządy, a także współpracujący z nami zewnętrzeni partnerzy. Wszyscy oni mają prawo wiedzieć, jak oceniamy potrzeby i zagrożenia, ustalamy priorytety i planujemy konkretne interwencje, nadzorujemy wdrażanie, mierzymy wyniki i szacujemy skutki.

Jako kierujące same sobą stowarzyszenia krajowe rozliczamy się wobec własnych beneficjentów, członków, wolontariuszy i innych interesariuszy. Zarazem zdajemy sobie sprawę z tego, że nasz sposób pracy w stowarzyszeniu krajowym odzwierciedla się w opinii nie tylko o nim, ale i o innych stowarzyszeniach krajowych i Międzynarodowej Federacji jako całości. Dlatego mamy obowiązek podnoszenia wspólnych standardów i podejmujemy się przestrzegania federacyjnych kryteriów jakości osiągnięć i rozliczalności.

Nasze zasady rozliczalności obejmują zobowiązania dotyczące jasnego ustalania standardów, otwartości w monitorowaniu i sprawozdawczości, rzetelne dzielenie się informacjami, znaczący udział beneficjentów, efektywne użytkowanie zasobów oraz sposoby wyciągania wniosków i odpowiadania na obawy i skargi.

Nasze kryteria osiągnięć uwzględniają dane dotyczące płci i wieku, co pozwala mierzyć postępy w kilku wymiarach: "Zgodność" określa, **czy funkcjonujemy właściwie**, tj. stopień, w jaki stosujemy się do naszych ustalonych zasad i wartości oraz sposób działania i wytyczne, które kierują świadczonymi przez nas usługami, kodeksy postępowania, które wspierają naszą integralność i sposób, w jaki odnosimy się do naszych beneficjentów, partnerów i innych interesariuszy. "Zakres" wykazuje, **jak dużo robimy**, tj. do jakiego stopnia zaspokajamy zdefiniowane potrzeby i walczymy z zagrożeniami na określonych obszarach geograficznych, w poszczególnych grupach ludności i społecznościach. "Jakość" ocenia, **jak dobrze robimy**, tj. do jakiego stopnia nasze usługi dostosowane są do odpowiednio ustalonych standardów i norm. "Skuteczność" mierzy, **jak wykorzystujemy zasoby**, tj. do jakiego stopnia nasze usługi umożliwiają jak najlepsze wykorzystanie wkładu ludzkiego, finansowego i materialnego, którym dysponujemy. "Wpływ" ukazuje, **jak wielką różnicę wprowadzamy**, tj. jak rozległe i trwałe są zmiany, zachodzące w społecznościach, w których działamy.

Każde stowarzyszenie krajowe wyznacza swoje własne wskaźniki oceny jakości poszczególnych usług, jakie świadczy, przy użyciu wspólnych narzędzi i metod gromadzenia danych, porównując je ze wskaźnikiem bazowym z początku 2010 r. Harmonijne podejście do oceny osiągnięć pozwoli całej Federacji na przekazywanie przez stowarzyszenia krajowe rezultatów i na ich konsolidowanie. Umożliwi nam to jako całości dalszą naukę i planowanie kolejnych zbiorowych osiągnięć, a zarazem – pozwoli pozyskać zaufanie wszystkich akcjonariuszy i nadać dynamikę naszej humanitarnej dyplomacji.

W koncepcji minimum, funkcjonująca w całej Federacja struktura monitorowania i sprawozdawczości będzie konsolidowała otrzymywane od stowarzyszeń krajowych informacje o kluczowych wskaźnikach: liczbie wolontariuszy, pracowników i jednostek podstawowych świadczących usługi; oraz o liczbie ich beneficjentów, jak również o zasobach zarówno zużytych, jak otrzymanych.

Wskaźniki te zastępują formułę: *robić więcej i lepiej, sięgać dalej*, ponieważ ilustrują osiągnięty stopień sukcesu w rozwijaniu naszych kompetencji, jak również pokazują skalę i jakość pracy, dzięki czemu nastąpi zwiększony napływ środków. Bardziej bezpośrednio mierzymy jakość naszych usług według globalnie uznanych standardów pracy humanitarnej i pracy na rzecz rozwoju, w tym poprzez systematyczny program oceny.

Oczekiwane wyniki przeprowadzenia działania wdrażającego 3.

- ✓ **Silniejsze mechanizmy współpracy, koordynacji i wsparcia, aby osiągnąć cele strategiczne**
- ✓ **Udoskonalone planowanie, zarządzanie wynikami i rozliczalność działań Międzynarodowej Federacji**
- ✓ **Większy wkład Międzynarodowej Federacji w zaspokajanie potrzeb ludzi żyjących w szczególnie trudnych warunkach na poziomie globalnym, narodowym i lokalnym**